

Nr. **2007/1348**
van het repertorium

Nr. 438 P 2005
van het parket-generaal

- URBANISATIE
- Advies Hoge Raad
- HOD 19/12/04 (Kw)
- Ontvanger

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1. geboren te op
en wonende te

beklaagde

2.
geboren te : op
en wonende te

beklaagde

beide beklaagden aanwezig en bijgestaan door Mr.
 , advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

De eerste en de tweede:

Te , van 21 augustus 2002 tot op datum
onderhavige dagvaarding:

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 41, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed
gelegen te
gekadastreerd als

met oppervlakte van 8a 69 ca,

eigendom van beide verdachten ingevolge akte van
aankoop d.d. 2 april 1982 door Notaris

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2°, gepleegd, voortgezet of in stand gehouden worden,

in casu:
in stand houden van niet-vergunde bouwwerken,
namelijk:

- van een ijzeren hekwerk en poort
- van een bakstenen woning met zadeldak in ijzeren golfplaten, groot 8 x 6 m

- van een achterbouw/bergplaats met zadeldak in ijzeren golfplaten, groot 12 x 7 m
- van een afdak met ijzeren golfplaten steunend op 7 palen, groot 1,6 x 9 m
- van een bakstenen bergplaats met hellend dak, bestaande uit golfplaten, groot 3 x 8 m
- van een volière afgedekt met afwisselend ijzeren golfplaten een lichtdoorlatende polyester golfplaten, groot 4 x 8 m
- verharding met gewassen kiezel.

overgeschreven nr.
kosten 74,69 euro
De Hypotheekbewaarder (get)

eigendom van gemeenschap
aankoop d.d. 2.4.82 notaris

ingevolge

* * *

en inzake

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS
GEWEST
bevoegdheid Provincie ,

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. loco
Mr. , beiden advocaat bij de
balie van

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 11 maart 2005 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 25 februari 2005 door de correctionele rechtbank van Tongeren, 10^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

...

Verbetert en vult de dagvaarding als volgt aan:

"Verdacht van te van 21 augustus 2002 tot 1 oktober 2004 (datum van bevel tot dagvaarding)"

Verklaart beklaagden
niet schuldig aan deze feiten.

Spreekt hen hiervan vrij.

Legt de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat, deze begroot op 27,54 euro.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door Mr. loco Mr.
, beiden advocaat bij de balie van

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. , advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd aan de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003.

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

De eerste rechter heeft terecht de tijdsomschrijving der feiten aangepast als van 21 augustus 2002 tot 1 oktober 2004.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, wordt vastgesteld hetgeen volgt:

2. Het kwestieuze perceel is gelegen in bosgebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979.

3. Beklaagden worden enkel vervolgd voor het misdrijf van instandhouding wat wel strafbaar is gebleven nu het perceel gelegen is in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

4. Beklaagden hebben het perceel, dat ondertussen kadastraal vernummerd is, aangekocht bij notariële akte van 2 april 1982 als zijnde een vakantieverblijf dienend als woonst.

5. Ter terechtzitting hebben beklaagden toegegeven dat zij zelf sedert de aankoop het ijzeren hekwerk en poort, een bakstenen bergplaats met hellend dak, bestaande uit golfplaten, groot 3 x 8 m, een volière afgedekt met afwisselend ijzeren

golfplaten en lichtdoorlatende polyester golfplaten, groot 4 x 8 m, en de verharding met gewassen kiezel hebben opgericht en nadien in stand gehouden, en dit zonder enige geldige bouwvergunning.

Desbetreffend kan het vermoeden van vergunning voorzien bij artikel 96 laatste lid DRO niet ingeroepen worden.

Desbetreffend kunnen beklaagden evenmin voorhouden dat zij niet wisten dat daarvoor een voorafgaande schriftelijke vergunning noodzakelijk was.

6. Met betrekking tot de overige constructies (een bakstenen woning met zadeldak in ijzeren golfplaten, groot 8 x 6 m, een achterbouw/bergplaats met zadeldak in ijzeren golfplaten, groot 12 x 7 m en een afdak met ijzeren golfplaten steunend op 7 palen, groot 1,6 x 9 m) houden beklaagden voor dat ze werden opgericht door de vorige eigenaar en ze zich al in de huidige staat bevonden bij de aankoop in 1982.

Dit is evenwel niet geloofwaardig gelet op het verhoor van de vorige eigenaar op 16 februari 2006 waaruit duidelijk blijkt dat door beklaagden na de aankoop verbouwingen werden uitgevoerd. Er is geen reden om aan de oprechtheid van de verklaring van te twijfelen, temeer omdat de door hem beschreven toestand overeenkomt met wat in de notariële verkoopakte van 2 april 1982 vermeld is.

Tevergeefs ook beroepen beklaagden zich desbetreffend op een vermoeden van vergunning nu uit de bijgevoegde stukken in hoger beroep ontegensprekelijk blijkt dat in 1969 en 1971 ten laste van de vorige eigenaar processen verbaal werden opgesteld m.b.t. het wederrechtelijk oprichten van de chalet op kwestieus perceel, thans gekadaastreerd als en voorheen als

Door de vorige eigenaar werd in 1974 overigens een regularisatieaanvraag ingediend maar afgewezen op 4 december 1974.

Voor deze constructies kunnen beklaagden zich geenszins beroepen op hun goede trouw of een toestand van onoverkomelijke dwaling nu enerzijds dient vastgesteld en aangenomen dat ze na de aankoop zelf grondige verbouwingen hebben gedaan zonder de vereiste vergunningen (terwijl de notariële akte hen duidelijk op de verplichting

tot aanvraag daarvan wees) en anderzijds duidelijk is dat er geen vergunning was voor het vakantieverblijf dat ze hebben gekocht.

7. Overigens hebben beklaagden kennis van de verboden instandhouding sedert het aanvankelijk PV d.d. 21 augustus 2002 en hebben zij sedertdien niets ondernomen om de onwettelijke toestand te regulariseren.

8. De feiten zoals omschreven, verbeterd en geactualiseerd zijn derhalve bewezen.

9. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten.

Daarom worden de beklaagden ieder bestraft met een geldboete van 100 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening te respecteren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 maart 2004.

M.b.t. de herstellvordering

10. Beklaagden voeren aan dat de herstellvordering onredelijk zou zijn omdat zij jarenlang ongemoeid werden gelaten, en omdat de toekomstige planningscontext binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dient in rekening gebracht aangezien het hier eigenlijk om een zgn. weekendverblijf, weliswaar permanent bewoond, zou gaan. Zij verwijzen hierbij naar de resolutie van het Vlaamse Parlement betreffende de problematiek van de weekendverblijven.

Mede gelet op deze elementen voeren beklaagden ondergeschikt aan dat een meerwaarde een meer aangepaste herstelmaatregel zou zijn.

11. Het Hof acht het wenselijk, gezien deze elementen en o.m. gelet op de recente evolutie in de rechtspraak, om vooraleer verder recht te doen betreffende de herstellvordering deze voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198, 198bis en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en preciseert de omschrijving der feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 5);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten;

Veroordeelt ieder der beklaagden wegens deze feiten tot een geldboete van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging ervan gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht ieder der beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

M.b.t. de herstellvordering

Legt vooraleer verder recht te doen de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 19 december 2007 om 15 uur;

De kosten

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 133,10 euro;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
ACHTTENTWINTIG MAART TWEEDUIZEND EN ZEVEN

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover , Raadsheer, mede
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van
het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat
wettig verhinderd zijnde vervangen door .
, Raadsheer, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
van het Hof van beroep alhier, in datum van heden;